

Februar 2019

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (67)

Sund fornuft på nordjysk

Rejsebureauet

Folketinget har flere forskellige butikker. Vi har bl.a. en "stylist" (det, vi i Nordjylland vil kalde en "frisør"). Vi har en lille købmandsforretning, og vi har også et rejsebureau.

Rejsebureauet har haft samme mand siddende fast i flere år her på Christiansborg. Michael er noget af det mest servicemindede, man kan forestille sig. Det er der også brug for, for hans virke består hovedsagelig af at ombooke den billet, som man bestilte for et par timer siden. Ingen ved, hvornår debatterne i Folketingssalen er overstået – nogle talere kan sludre i timevis og stille sofistikerede spørgsmål til ministeren, hvilket alt sammen kan betyde, at en forventet afgang hjem skal udskydes både én og to gange.

Som folketingsmedlem rejser man gratis med tog eller fly fra hjemmet til Christiansborg (og ikke andre steder) samt retur, og det giver således mindst et par ture

om ugen. Skal medlemmerne på udvalgsrejser o.l., er det ligeledes Michael, der involveres.

Til gengæld kan han træffes 24 timer i døgnet, når der er problemer. Super service!

Min mandag

Mandag er "rejsedag" for folketingsmedlemmer.

Sådan har det altid været. Vi har så nok lige glemt at fortælle befolkningen, at man kan rejse hurtigere til København end med hest. Det betyder, at mandag i dag er til folketingsmedlemmernes arbejde i valgkredsen, herunder besøg på arbejdspladser, hos foreninger, aftenmøder eller almindelig hjemmearbejde. For mit eget vedkommende møder jeg typisk mandag formiddag i retten som beneficeret forsvarsadvokat. Mødet med dommere, anklagere, advokater og ikke mindst klienter, giver en ualmindelig god praktisk baggrund for at være folketingsmedlem, herunder ikke mindst retsordfører.

Ganske få folketingsmedlemmer har været selvstændig erhvervsdrivende og blandt de, der har haft et job, er der kun ganske få, der har været ansat i det private erhvervsliv. (Det er dog ikke til hinder for, at et skole-job som piccolo-afløser på et kontor på CV'et kan fremstå som en længerevarende ansættelse i det private erhvervsliv).

EU-valg

Den 26. maj er der valg til Europa-Parlamentet. Parlamentet vil efter valget bestå af 705 medlemmer, heraf 14 fra Danmark. Af disse 14 vil 2 eller 3 sandsynligvis være fra Venstre. 3 ud af 705 medlemmer er desværre ikke en majoritet(!), og man kan da også sætte spørgsmålstegn ved vor reelle indflydelse på de mange regler, der vedtages i EU, og som i øvrigt direkte eller indirekte er gældende i Danmark. Vi er dog i Parlamentet medlem af den partisammenslutning, der hedder "ALDE" og får bl.a. her igennem vore synspunkter og indflydelse bragt frem.

En af favoritterne til at blive valgt blandt de 2–3 Venstre-folk er nordjysk opstillede Søren Gade. Han har de sidste par år rejst land og rige rundt og har de allerbedste kvalifikationer til det job.

Ham stemmer jeg på.

Riskær

Der var engang (1989 – 1993), hvor Venstres medlem af Europa-Parlamentet var en iværksætter ved navn Klaus Riskær Pedersen. Han blev efterfølgende smidt ud af Venstre og har prøvet en del, herunder at blive dømt 3 gange for økonomisk kriminalitet med en samlet fængselsstraf op over 10 år samt en personlig konkurs i 2010 med en samlet gæld på 170 millioner kr.

Efter et forgæves forsøg på at blive opstillet for Alternativet har Riskær nu stiftet sit eget parti, der netop er blevet opstillingsberettiget til det kommende folketingsvalg (dvs. har indsamlet 20.109 underskrifter).

Det lyder besynderligt, men parti-taktisk kunne man faktisk håbe, at Riskær kommer i Folketinget.

Hans politik er ren nonsens, men fra borgerlig side kan vi sandsynligvis vælge mellem to scenarier: indvalg af Riskærs parti (4 mandater) eller spild af eksempelvis 1,7 % af stemmerne (hvis partiet ikke kommer over spærregrensen på 2 %).

Sammen med et forventet stemmespild via partiet Kristendemokraterne på eksempelvis 0,8 %, vil der alene på disse partier være spildt 2,5 %, hvilket er en særdeles kritisk andel af stemmerne, der sandsynligvis vil medføre, at et blå flertal vil være endog meget vanskeligt at fremskaffe.

Så derfor – og kun derfor (!) – kunne man håbe på, at Riskærs parti kommer i Folketinget, hvor mærkeligt det end lyder.

Men lad venligst københavnerne sørge for det.

Pension

I 2006 indgik S, R, V, K, DF – eller i alt 70 % af Folketinget "Velfærdsforliget", hvis hovedelement var at lade pensionsalderen følge levealderen. Med den stadig stigende levealder ville der alt andet lige blive et misforhold mellem antallet af personer på pension og det antal, der var tilbage på arbejdsmarkedet. Velfærdsforliget er vel nok det vigtigste og økonomisk tungeste forlig siden Staunings Kanslergadeforlig i 1933. Velfærdsforliget betød, at Danmark fremover ville have orden i økonomien og dermed råd til udbygning af velfærd m.v. – modsat lande som Grækenland, Italien og Spanien, hvor man pensioneres umiddelbart efter konfirmationen. Disse landes økonomiske problemer taler for sig selv.

På trods af forliget – og det økonomiske fundament, der ligger heri – har Socialdemokratiet valgt at spille ud med, at pensionsalderen skal fremrykkes med 3 år af hensyn til de nedslidte. Det lyder tilforladeligt og meget sympatisk. Dog har man på vanlig vis undladt at oplyse detaljerne. Det skal arbejdsmarkedets parter finde ud af, siger man. Hvorfor de skal det, ved jeg ikke.

Som det fremstår nu, indebærer forslaget vistnok, at en håndværker skal have ret til den førtidige pension, men ikke en HK'er. En SOSU-assistent skal ligeledes have ret, men ikke en sygeplejerske osv.

Man skal vistnok have været 40 år på arbejdsmarkedet som håndværker – hvordan ens arbejdsforhold i 1979 så skal kunne dokumenteres vides heller ikke, og hvordan man stilles, hvis man efter 30 år går over og bliver værkfører eller HK'er er heller ikke oplyst.

Det er helt ok at fremsætte forslaget, men det er ikke rimeligt, at man ikke vil oplyse detaljerne, men alene vil sole sig i valgflæsket.

Noget helt andet er så, at vi i dag allerede har en seniorførtidspensions-ordning for nedslidte. Den er imidlertid så bureaukratisk, at stort set ingen bruger den. Om ikke andet, så har socialdemokraternes idé trods alt fået regeringspartierne og DF til at se på, hvordan denne ordning kan forbedres, så de nedslidte også reelt får krav på at kunne gå på pension tidligere end os andre. Det ønske deler jeg.

Idømt straf og strafammer – vi stikker folk blå i øjnene

I dansk strafferet opererer vi med strafammer – altså det, den tiltalte risikerer at få i straf – og så den straf, den tiltalte i virkeligheden får. Der er himmel til forskel.

Denne forskel har eksisteret i en årrække og har den logiske baggrund i, at domstolene skal have en skønsmulighed ud fra sagens samlede omstændigheder, således at den lussing, der blev smækket i ophidselse mellem to personer, der måske i dag er venner (eks. 30–40 dages fængsel), ikke takseres på samme måde, som den lussing, der helt tilfældigt tildeles en person i en kørestol.

Gennem den seneste tid er der imidlertid afsagt flere domme, der på himmelråbende måde illustrerer en vanvittig forskel på strafammer og den faktisk idømte straf.

I forgangne uge fik en spirituspåvirket fører (1,46) sin afregning. Med en hastighed på 146 km/t, hvor 80 var tilladt, var han skyld i 3 personers død. Straffammeren var 8 år. Resultatet blev 3 år – i øvrigt helt i overensstemmelse med retspraksis.

På Fyn forsøgte 4 personer at kratte et øje ud på et sagesløst offer, skar øret delvist af og tilføjede offeret 28 læsioner bl.a. med en hobbykniv. Også her blev dommen for hovedmanden på 33 % af den mulige straf.

Man må derfor spørge: Hvad er det, der – yderligere – skal skæres af, eller hvor mange flere skal man dræbe ved vanvidskørsel, før straffen kommer eksempelvis op på bare 50 % af strafammeren? Domstolene ligger – bortset fra mord, brand og narko – på ca. en tredjedel af mulig straf, selv i de groveste tilfælde.

Det er derfor på tide, at Folketinget – evt. via en straffelovskommission – foretager et 360 graders eftersyn af vor straffelovgivning, herunder ikke mindst ser på forholdet mellem de strafammer, som Folketinget vedtager (og som er blå i øjnene på befolkningen), og den straf, som rent faktisk idømmes.

Det bør være den primære opgave for den næste regering på det retspolitiske område.

Valg

Lanceringen af sundhedsreformen gav lidt bølgeskvulp i Venstre og sammen med de ikke alt for gode meningsmålinger for blå blok pt, så vil mit bedste bud på en valgdato nu være den 26. maj. Det går op, og det går ned i målingerne, og jeg skulle kende statsministeren dårligt, hvis ikke han venter med valgudskrivelsen, indtil solen står bedre på den politiske himmel.

Megen lovgivning vil også være på plads til den tid, og flotte regeringsresultater (beskæftigelsestal, ledighedstal, asyltal osv.) vil forhåbentlig have plantet sig endnu tydeligere i folks sind.

For mit eget vedkommende kan jeg oplyse, at jeg er ved at være klar, bl.a. takket være rigtig mange hjælpere, der igennem længere tid har været i gang med de praktiske forberedelser.

Mht. valgdatoen kan den 26. maj måske også være en smule praktisk. Denne dag er der som nævnt valg til Europa-Parlamentet, så folk kan få det hele overstået i en omgang.

Indsatsen hjælper

Grænsekontrol, terrorindsats og bandeproblemer har i den grad tappet politiet over de seneste 4 år.

En massiv indsats fra regeringens side med et væsentligt mer-optag på Politiskolen, med uddannelse af politikadetter, med hjemmeværnet og med militærets assistance, har imidlertid medført, at betjentene nu har kunne vende hjem til Nordjylland faktisk i endnu større antal end tidligere.

Det kan ses på, at "sigtelses-procenten" (den andel af anmeldelser, der opklares) er steget markant. Og vi kan se det på, at politiets udrykningstid ("responstiden") er fortsat faldende i Danmark og i Nordjylland.

Det er rart at se, at indsatsen virker.

Men der er fortsat nok at tage fat på. Til efteråret fastlægges politiets forhold for de næste fire år, og her skal vi bl.a. i højere omfang sikre politiets tilstedeværelse i landdistrikterne (efter at vi begik fejlen med af at nedlægge landpolitiet uden at sætte noget i stedet). Også opklaringen af økonomisk kriminalitet vil blive et centralt emne.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen